

Leder

Hjerte og autenticitet

Livstidsfanger, sigøjneramatørskuespillere, en debuterende teaterskoleelev og en congolesisk teenagepige, der var analfabet, da hun blev castet til sin rolle. Det var de uprøvede skuespillere, de eksperimenterende film og film baseret på virkelige hændelser, der ryddede op ved Berlinale's prisoverrækkelse i lørdags.

Godt så. Men det var ikke bare autenticitet og eksperiment, der blev belønnet. Det var ikke bare politiske opråb om verdens svageste og undertrykte, der fik Bjørne. Det var de bedste film. Præmieringen af den danske film En kongelig affære er det tydeligste bevis på dette. 1700-tals-kostumefilmen modtog to Sølvbjørne, fordi Mikkel Boe Følsgaard vitterligt gav folk som Robert Duvall og Billy Bob Thornton baghjul, og fordi Nikolaj Arcels og Rasmus Heisterbergs manuskript var uovertruffent.

Som altid har der været store oplevelser at hente i dokumentarrækken, blandt homofilmene og independent-filmene. De er og bliver Berlinale's styrke. Men i år er de fleste enige om, at kvaliteten i hovedkonkurrencen på årets filmfestival var i top. Langt højere end det sidste par år.

Heldigvis var der ikke kun den ene oplagte vinder, som det var tilfældet med den iranske film sidste år. Flere film var i spil som Guldbjørnekandidater. Og lykkeligvis så juryen rigtigt, for der er bestemt ikke bare tale om en hædersbevisning til de aldrende Taviani-brødre. Vinderen Cesare deve morire (Cæsar må dø) har alle de tunge ingredienser i sig: autenticitet (rollerne spilles af rigtige fanger), eksperiment (filmen er sort-hvid og skildrer opførelsen af et teaterstykke i fængslet), en fremragende tekst (Shakespeare) og det politiske aspekt (fanger er også mennesker).

Hurra for festivalledelsen! Den mixede en overraskende velsmagende cocktail af 18 meget forskellige film. Hurra for juryen! Den valgte med hjertet. *skn*

Kronik

“Det er besynderligt, at Anders Samuelsen, der indtil for to år siden var begejstret for EU, i dag forsøger alle tiltag fra EU, nærmest uanset indhold. Han er endda blevet EU-skeptiker med tilbagevirkende kraft

Erik Boel
Landsformand for Europabevægelsen

Information

Ansvarshavende chefredaktør: Christian Jensen
Adm. direktør: Mette Davidsen-Nielsen
Dagens forsideredaktør: Claus Overgaard Knudsen

Kampzoner af Anders Haahr Rasmussen

Svenske Aftonbladets beslutning om at droppe læsere under 40 er endnu et symptom på en medieudvikling, der truer med at dele os på kryds og tværs

En mand er blevet erklæret uegnet til at regere: Han har givet en forklaring, som forekommer utrolig, og hans statsminister har givet os den forklaring, at vi ikke kan få en forklaring. Det betyder, at borgerne i Danmark ikke kan få at vide, hvorfor Henrik Sass Larsen ikke kan blive minister. De, der bliver regeret, har ikke indsigt i vurderingen af, hvem der ikke må regere dem.

Statsministeren har sagt, at hun ikke kan komme ind på begrundelsen – og antyder dermed noget meget hemmeligt og farligt. Og man spekulerer over, hvilken magt efterretningstjenesten efterhånden har fået, og man spørger med Marx om, hvem der overvåger dem, der overvåger os. Vi ved, at Sass Larsen skulle have været minister, og at statsministeren tog ham med til sit livs afgørende forhandlinger om dannelsen af en ny regering.

Det var ved at blive et veritabelt velfærdseventyr: En dreng, der som 11-årig bliver anbragt på et børnehjem, ender som minister. Han kommer fra det værste selskab, men formår at tilkæmpe sig en plads i det gode selskab. Og så er han endda socialdemokrat.

Der har været grimme historier om Henrik Sass Larsen og hans vejleder, Tommy Kamp. Det skulle være Kamp, der gik op til Sass' voldelige stedfar og lovede ham tærsk, hvis han nogensinde slog sin stedson igen. Hvorefter Sass kom på institution. Kamp er dømt for spirituskørsel og nu under efterforskning i en straffesag, fordi han mod gratis mad og drikke har lovet en caféjer at sikre udendørsbevilgning – Sass var med til at spise og drikke gratis. En formiddagsavis har bragt billeder af et møde mellem Kamp, Sass og rockeren Torben Ohlsen Jensen, kendt som Suzuki-Torben. Det blev bekræftet, at de havde mødtes, og de skulle have talt om rockerens forældreretssag. Det er ikke første gang Sass er set i dårligt selskab. Men pointen er, at alt det var kendt inden valget, og Helle Thorning-Schmidt vidste det, da hun tog ham med til forhandlingerne om en ny regering. Hun havde truffet en beslutning om, at det kunne hun leve med politisk. Men

efter valget og inden regeringsdannelsen får hun enten forelagt nye fakta om Sass, eller hun får en anden overbevisende fortolkning af de fakta, hun allerede kendte til. Det blev offentligt fremlagt som en afgørelse truffet af PET og et anliggende mellem Sass selv og efterretningstjenesten. Han kunne ikke sikkerhedsgodkendes, ergo kunne han ikke blive minister.

Det er åbenlyst forkert: Selvfølgelig træffer statsministeren den endelige beslutning om, hvem der skal sidde i regering, og selvfølgelig har statsministeriet kontakten til PET. Men statsministeren vil ikke stå ved den magt, hun selv udøver. Det er altid principielt problematisk, men særligt i dette tilfælde: Henrik Sass Larsen kunne ikke blive minister, men han bliver

“Forleden skrev en mand til mig, at han nu var så træt af journalister, at han aldrig mere ville betale for en avis. Jeg beroligede ham med, at han delte skæbne med omkring en million andre danskere, der har forladt deres daglige avis de sidste 15 år

siddende i Folketinget. Sass blev udsat for en dom, som han hverken kunne diskutere eller appellere. Først tillod PET kun, at han angav mødet med rockeren og en sms som officiel begrundelse. Ingen kunne forstå det forløb, og ingen kan forsvere, at vi skulle operere med den slags social udstødelse. Efter den forklaring lækkede PET selv en anden version af historien

til Ekstra Bladet. Statsministeren lod stadig, som om hun var tilskuer til en beslutning, hun selv har truffet. Så i går slog Henrik Sass Larsen igen: Han offentliggjorde selv sin version af forløbet. Det fremgår, at PET har foretaget den vurdering, at Henrik Sass Larsen på baggrund af et enkelt møde og en enkel sms-udveksling skulle stå i et afhængighedsforhold til rockeren. Hans suverænitæt som person skulle ifølge PET være ophævet. Og hans ret til hans egen historie blev han frataget, da de pålagde ham tavshed.

Sass' eget referat er vældig interessant: PET og Statsministeriet har forelagt ham en sikkerhedsvurdering, som de har misbrugt som en dom. De meddeler ham, at det bare er en vurdering – ellers måtte de heller ikke bruge telefonaflytninger foretaget i en andens sags tjeneste. Men de meddeler Sass, at hvis han ikke følger vurderingen, 'så vil de sive fra systemet'. Hvis han gør, som de siger og trækker sig, kan de holde på en hemmelighed. Hvis han ikke gør det, vil det blive meddelt offentligheden. Denne pressio skrider Helle Thorning-Schmidt ikke ind over for. Hun overlader det angiveligt til embedsmænd at dømme sin egen minister ude. Det er en politisk beslutning, der blev.

laje@information.dk

Mandag: Udefra
Tirsdag: Kampzoner
Onsdag: I medierne
Torsdag: I kulturen
Fredag: 10'erne
Lørdag: Borgen